

1887-03-12

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 26 nr. 26a-d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Minst. 12. Marts 1887.

Her har der et Opm, hvor Kalvorden
gerne kunde vortenes last.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 26A

Kære Ven Kinn med samt Din
Venner, for endelig flev, men heller end smør
oprettelde Undskyldninger, som dog er Løgn, vil
jå ladsom ingen Ting, ganske som om Mit
Brev var Løgn på en meget lang Skrivelse fra
mig; Men vil den nemmest og behageligste
Måde at komme over Begyndelsen på. Læs & M
forbeholden at sende så mange "Brev af Leds og
Gang at alle, hvor de gør hen, undtagen at de
gør igennem Consulen d. v. s. gennem hans
Hænder, men hvor de ellers gør hen, vil de
ikke, uden forsigtigt som de vil gøre i fer,
- om først som Smærtskød vil de ikke - men i
Jeg gør de dog - men hvor de gør i fer, det anes
is ikke noget ens. Med andre Ord, hvor bor F og hvor
dan & Jø Menageri i et helt (Menageri) har
jå nok sagt - jå tænkte på Tolentinus J), har
spiret & hvor dikter & o. v. Fortæl os lidt derom.
Ellers & M jo herligt & har det godt. Glad & be-
græteligvis - og Skam skædet; også har, om F
var M, og hvad de ellers har høje fra Jø & jo
hård fortøjeligt & godt. Om den Billeder ellers.
Det store Billed har jå imidlertid ikke noget,

Men icke tign. Det är blott en blygsam önskan, och
jag håller. Men jag skydde mig för att säga på
Din god Råd. Ja ser du min sara Kär, M
är vi i allra mest godt och jag har icke M minsta i mot
M, men om jag vil följa M, bliver nu alltyd en
anden ting. Sådan gör vi och väljer en förgrund
eller bryggnad för att stridare så dan i all Almin-
delighet, M faller mig snart för Breytet. M
i ganska som du selv säger, att du icke gör en mal,
Iriden horende i all den Slags, som du icke har skick
i Breyt för. Men en anden Sag, när man utrop
kommer: Läs med den art. Iriden, för det
af sig selv tillbyder sig i naturen ett Bild eller
en nödvändig, Leds i all Bilden. För Rertus
har jag utrop strödan och, kommer jag i Tanken
om, som jag nu tillförelskat i. Förd med
för Bilden. Men i Baggörden: Skam
ströp med Brönden och uogl Klader och stor
Brönd Krasbunker och stor Skräppur i för-
grunden gäll den Slags Brönd, liksom på
Sollys och i hyn simpell, opindligt malis
som Iriden. Men den med Tårevask,
men efter händer har det sligt Fintessens
sarskill, i Förem kommer nu i all Tid
icke till, om det icke bliver enogit.
M är mest simpell men nedig snart.
Nåväl så M det fört år - nu har du icke
ut M, men icke på M Tris M är nu, - og

M interesserede ham, noget, og Lachso
svarede M forleden Dag; men M skal igennem
igen. Ja j lærer af M og kunde læse af den
Art Noter, som keli, men j bekræfter, at M
ikke ligesom Niels den bettreste Tunde. Nå det
er j heller ikke uetop M de i Meninger med
et Råd, men kun at j gennem den Rags Ting
skulde opdag og tøjle mit Grev, mod den
min Hoved passion" ligesom Chilean i Ulykke
Men, skønt j interesserer mig for Formeyhår
j har den så tydelig og iøjnefaldende, når j dog
kun at få den dets (sægt dets) med, hvor j
sætter Krafte med jø Færd. Og j skal nu
også j udsproget i Mening. Niels er meget
dansk, fordi Niels er som væsentlig, sig selv.
At hans Billeder også i øjnene meget ligesom
hvad vi for ham set af "dansk Kunst" bidrager
til at stille ham i et endnu mere dansk Lys end
adskillige andre; men når Niels leve og udvikle
sig og komme i Færd med helt forskellige
Opgaver, vil han nok forandre sig betydelig, men
altså altid blive ved at ~~blive~~ minde direkte
sæmpe om sin Fader og Linder og mange
andre kære Folk (Købmand) men få
^{med ham i hans} en større men udsproget ejendommeligt Form
inden alle tider vedblive at være dansk fordi han
vil ved blive at være sig selv. Men når j nu
komme ind til ham og se hans Billeder og d
god gamle Borte så velkendte Ting, d ses i meget

len, så føler jeg den Skougårdske Aand, som har
gennemtrængt Huset, søstærkt, og jeg minde
stødt om alle de første uforglemmelige Fæstelser.
Jeg modtog den imens første Begyndelse - og
så se jeg jo, at det så vidt forskelligt fra det,
jog selv laar, og når så anden samværet rejser
til mig, at min. Billedet har et fremmed
Ligt, bliver jeg uendelig barmhjertig og liden-
selig som jernspillet forbrændt. Jeg har siden net
meget alvorlig på min. Ting og tænkt på det Råd,
- og skændt mig selv hurtig aldrig vil forblinde
med godt at foregå mig, hvor jeg dog ikke det er utop
mig, at det jeg fremfor alt trænger til. For
det gør mig uhyggelig Råd for alle Færd,
om det som eters og dog ikke, "Tausk" inden i en
minde god Forstand og det ikke det, der indtager
mig så meget for Nils. Mig som gør ham
så god og dog kender mig, at han er så trofast
imod mig han kender det at elske i et Motiv,
og hvis jeg mig elsker noget andet og blot en
Lige så trofast imod mig, så må jeg gøre
kender bliv god - (jeg kalder ikke om Størrelse
men kender mig godhed). At Nils kender bare
noget af mig og jeg meget af ham og jeg ikke
i Tvivl om, og man skal jo heller ikke van
så inderst, at man ikke søge at begrebe mig
Mig godt man kan, af andre, men hovedsagen
er dog at høre mig energisk fast i den
af Tingene som græder en, skæder en, falder en ligesom

og naturlig, og så klemmer. pø. Nj j vil ikke
 som Kabelt præs at sende om til M. Pind
 hvor j skal - j forstår vel, ikke hvad
 han mener dermed, og j tror heller ikke M.
 er gjort; men ham derom! j føler mig
 ligeså ude af pø overfor enhver ting,
 j tager fat pø, nu som da j først rakte
 Pensen til Karstedt, og ligeså mismodig over
 M. mægt af, hvad j gør, som nogen sinde,
 men j kan dog se, at der er Fremgang i mine
 Arbejder. De ikke bedst i Form derom: skæpper
 skind j endnu holde af til Tider, når Motivet
 er i det, at betragte disse opmærksomt,
 men Stemningens, Lysets, Farvens Karak-
 ter og bedre og den store Form i Landskabet
 også. Hvorfor skulde j da ikke blive at få
 frem at den samme Vej, som j bestemt har
 lægt for mig? Vi dog alle forskellige
 og kan ikke arbejde ens alle. j forsøger nu
 min Form for mig, - men Herregud
 j kan ikke komme Færdig nok pø Lørd
 og så ønsker j ikke ^{endnu mig da at få} Formen god, og j er i
 pø, at hvis j kan komme efter at give
 Karakteren fylde af d. Genstande j maler
 men i de Belysningen, Løften Farven - og
 dermed en Følelse af d. af d. hele Karakter
 så er der også vundet noget om end kun lidt
 imod at der skulde være. - Men hvad katter er
 M. da han vil, tænker j mig da siger, han
 beder om Rød, og når han får sin, svarer han

[illegible][illegible]

i den røde Tid har fordybt mig i, stork Efters
farver, Billed, gløderne Eftermiddag og Aftens belgning
o.l. overrasker mig selv i Naturen, og når jz slider
som i Aften vilde al Kønne nå den forførbildte Pragt
der i M. i Virkeligheden, så kan M. vel være at
min Farve ikke var fine nok, men så meget
forstærke, end rigt og falske, kan d. ikke være.
Men M. er Ende af vor Natur, som meget før
har indlæst sig på med rigtig Kraft og Ud-
holdenhed, så på Lægfolk må d. let gøre
et overraskende Indtryk og Maleri, der som
Thoralf, og på Forhind^{te} Hensigtsløst mod
alt, hvad d. ikke kendte i Forvejen, eller Nils,
der virkelig har et anderledes Jæderium, men
som selv er så bang for stork Farver - og altså
heller ikke ser den i Naturen (for ellers vilde d.
male den) - må let komme til at stille sig
lært mistenksom over for det. Viser M.
nå at man ser ikke Naturen som den er, men
et, en anden et andet og selv en anden d. forskellige
Periode helt forskellig, Ting - forvidst da at
man virkelig udvikle sig og arbejder søgende,
M. kan selv et godt Eksempel på. At Nils
ikke finder mig for grå, kan jz godt forstå, for
han selv er grå - det er meget fornem og fin-
men dog altid grå. Han er altså ikke den Ting
- endrin i alt fald ikke, mindst Komme M.; men
jz forstærke d. jz ser rentvidt fabelagtig. Farver
i Naturen højt som en, rent Lachtmannske
Min. Billeder og dog ikke så boges som du er!!

[illegible][illegible]

SKOVGAARD-MUSEET

i de Boller, der males de, end i den, der bød
 mig for her mald i Cista. Ja Mester, der
 er jo jo mald spand på, der er jo mald mig
 noget af; Ah her Mester skal herinde, herinde
 op i lade mig gå i det Lyng Julen af
 mange andre Ting. Et store Motive der
 har det på: Loo - der de tegner det
 på mest Stemning, der vished mald mald!
 Sletad, der opga der for Torvagen -
 der er var mig et i det godt Smilte, at man
 Ah kan sig, noget det; men mig ha der
 faldt på - endelig en gang - på noget
 betydeligt - valdet en betydeligt, opga -
 lade det mig alle der ryge for Smilte
 skole der de Skam. Men der mald mig end
 ikke - jo heren i hysse andre. - Her mig
 mig, opga der jo mig, for Mester der
 at der mig faldt af - her her lade mig
 Børn, der der jo det ikke - mald mig. Men
 mig jo er, her der formid at præst, her
 for en teknisk Lygghed, der mald mig end,
 så lanker jo mald mig mig mig mig, at
 her mig jo her mald mig der mald mig
 i mald mig, så mig jo mald mig at Børn
 end så mig mig, der der mig. Jo mig

[illegible]

